

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

17. Cum Nos aliàs &c. Damnatio, Reprobatio, ac prohibitio, quorundam
Foliorum impressorum sub titulo: Acte d' Appel interjetté par le Procureur
General de Lorraine & Barrois, de l'execution du Bref ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

tion de l'Eglise, sur la predestination & la grace &c. Par Mr. de Launoy Docteur en Theologie, de la Maison & Societé de Navarre. A Liege chez Nicolas le François, proche les Carmes en Isle, à la prudence MDCCII. Naperrimè verò Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales in totà Republicà Christianà contra hæreticam pravitatem Generales Inquisitores à Sede Apostolicà specialiter deputati, audità libelli hujusmodi censurà, illum ad minus, tamquam impium, blasphemum, necnon fulgidissimo Catholicæ Ecclesiæ lumini, maximoque Doctori Sancto Augustino quinimò ipsimet Ecclesiæ, atque Apostolicæ Sedi injuriosum, damnandum, & prohibendum esse censuerint: Hinc est, quod Nos pro commissâ Nobis divinitus gregis Dominici curâ, animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfati libelli lectione, & usu provenire possent, pastorali sollicitudine, quantum cum Domino possumus, occurrere cupientes, necnon Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui ejusdem Sancti Doctoris præcellam doctrinam magno semper in pretio habuerunt, totoque mentis affectu amplexi fuerunt, laudabilibus vestigiis firmiter inhærete volentes, de memoratorum Cardinalium consilio, libellum prædictum auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ac legi, seu retineri prohibemus, ipsiusque libelli impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christianidelibus, etiam specificâ, & individua mentione & expressione dignis, sub penâ excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à qua nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium obtinere valeat, omnino interdiciamus. Volentes, & auctoritate præfatâ mandantes, ut quicumque libellum hujusmodi penes se habuerint, illum statim atque præsentibus literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi verò exemplaria sibi sic tradita illicò flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Ut autem eadem præsentibus literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignoranter allegare possit, volumus, & auctoritate prædictâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curie Generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; sic verò publicatas omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Ipsarum autem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eandem protus fidem tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur eisdem præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die xxviii. Januarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.
F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione xii. die verò xxviii. Januarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Pape XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curie Generalis in Mon-

te Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Nicolaum Vassellum SS. D. N. Pape Curf.

Pro D. Magistro Curforum Sebastianus Vassellus Curfor.

D A M N A T I O .

Reprobatio, ac prohibitio quorundam Foliorum impressorum sub titulo: *Acte d' Appel interjeté par le Procureur General de Lorraine, & Barrois de l'execution du Bref du 22. Septemb. dernier &c.*

C L E M E N S P A P A X I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum Nos aliàs per quasdam nostras in simili formâ Brevis literas librum quemdam Gallico idiomate conscriptum, & in duas partes divisum, sub titulo: *Ordonnance de Leopold I. Duc de Lorraine, & de Bar &c. donnée à Nancy au Mois de Juillet 1701. A Nancy Chez Paul Barbier Imprimeur, & Libraire à la Ville Neuve MDCCI. damnaverimus, & reprobaverimus, ac legi, seu retineri prohibuerimus, & aliàs, prout in prædictis nostris literis die xxii. Septembris proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur; Subinde verò ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quædam Folia eodem gallico idiomate typis impressa, quibus titulus: *Acte d' Appel interjeté par le Procureur General de Lorraine, & Barrois de l'execution du Bref du 22. Septembre dernier rendu contre l'Ordonnance de Son Altesse Royale du mois de Juillet 1701. de notre Saint Pere le Pape Clement XI. mal informé, à notre dit Saint Pere le Pape, lors qu'il sera mieux informé, avec l'Arrêt d'enregistrement d'icelui*: Nos nonnullos ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, aliisque in Sacrà Theologiâ Magistros, & in Decretis Doctores ad eorumdem Foliorum examen delegimus, qui omnes Folia ipsa, tanquam continentia propositiones falsas, temerarias, calumniosas, in praxi perniciosas, Ecclesiæ injurias, ac jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ læsivas, similiter damnanda, & prohibenda esse censuerunt. Auditis itaque eorumdem Cardinalium, Magistrorum, & Doctorum sententiis, creditum Nobis à Domino pastoralis curæ, atque vigilantæ munus, quantum Nobis ex alto conceditur, salubriter exequi cupientes, de ipsorum Cardinalium consilio, Folia supradicta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus pariter & reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christianidelibus, etiam specificâ, & individua mentione, & expressione dignis, sub penâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à qua nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdiciamus.*

S. I. Volentes, & eadem auctoritate mandantes, ut quicumque Folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim atque præsentibus literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur. Præterea eadem folia, necnon appellationem, arrestum, aliaque in eis contenta quæcumque nemini suffragari posse, ad effectum impediendi, declinandi, seu etiam suspendendi executionem præfatarum nostrarum literarum, quæ juxta earum formam, & tenorem servari omnino debeant, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus. Non obstantibus constitutionibus, &

& ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Ut autem eadem presentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quicquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfatâ similiter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curie generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de urbe per aliquem ex Curforibus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde efficere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XI. Februarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione XII., die verò undecima Februarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curie Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Horatium Pierum S.S. D. N. P. P. Curforem.

Pro D. Magistro Curforum Sebastianus Vasellus Curfor.

CONFIRMATIO

XVIII. Et Ampliatio Constitutionis Pauli P.P. III. Privilegiis Neophytorum quoad bona temporalia, cum aliis Ordinationibus pro faciliiori Infidelium, ac præsertim Judæorum conversione.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Propterea à debito providendi, ne Infidelium conversio retardetur.

Propagandæ per universum Terrarum Orbem Christianæ Fidei, cujus illibatam, ac perenne Depositum Romana in primis servat Ecclesia, pro commissi Nobis Apostolici muneris debito jurgiter intendentes, dum in remotissimas quasque partes Evangelii præcones ablegare satagimus, in eam simul curam diligenter incumbimus, ut quicumque disjectis Infidelitatis tenebris ad verum Justitiæ Solem, qui Christus est, agnoscendum, eo adjuvante festinant, nullis, quoad fieri potest humanarum rerum obstaculis impediuntur, sicque ad Catholicæ Ecclesiæ gremium ex omni natione, quæ sub cælo est, cõ frequentior, quò facilior expeditur accessus.

Eapropter decet curam habere de rebus temporalibus eorundem Infidelium.

§. 1. Quamvis enim non temporalium rerum commodo, sed æternæ potius hereditatis intuitu ad suscipiendam Christi Fidem Infideles allici oporteat, quin etiam edoceri præcipuam Christiani hominis gloriam in eo maximè sitam esse, ut terrena despiciat, existimetque omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini Nostri; nihilominus rationi congruum, & pia Ma-

tris Ecclesiæ institutis consentaneum arbitramur ita paternam nostram erga eos, qui adhuc in Fide parvuli lacte potius, quàm cibo solido nutriendi sunt, providentiam temperare, ut infirmiores quique à Christianæ Religionis proposito amittendarum facultatum, incurrendæque potius miseræ egestatis horrore non retrahantur: cum potius juxta Canonicas sanctiones, eos, qui ad Fidem veniunt, melioris conditionis esse oporteat post Baptismum, quàm, antequam Fidem susciperent, haberentur, & in illis etiam impleri debeat Christi certa promissio: Querite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjiciantur vobis.

§. 2. Quam quidem ob causam complures Romani Pontifices Prædecessores nostri, pro traditâ sibi divinitus in iis, quæ ad ejusdem Sanctæ Fidei favorem, & propagationem pertinent, Apostolicâ potestate, multa in Neophytorum commodum privilegia concesserunt, aliis quoque additis ordinationibus, quibus & indemnitati ipsorum, & Christianæ Religionis dignitati, & faciliiori simul infidelium conversioni consultum foret; Præcipue verò fel. rec. Paulus PP. III. Apostolicam Constitutionem edidit in hæc verba, videlicet

§. 3. Paulus Papa Tertius. Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes Judæos, & alios Infideles quoslibet ad Fidem Catholicam converti, & prætextu bonorum per eos antea possessorum ab eadem Fide non distrahi, motu proprio, & ex certâ nostrâ scientiâ, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium, hæc in posterum valitura Constitutione sancimus, quod cuicumque eorundem Judæorum, & Infidelium, ad dictam Fidem converti volenti, etiam si in patriâ potestate constitutus fuerit, bona sua quæcumque, tam mobilia, quàm immobilia intacta, & illata permaneant. Ita ut etiam filii familias, & in patriâ potestate, ut præfertur, constituti, legitimâ, & quâcumque portione bonorum patrimonialium, aut maternorum eis de jure, seu successione bonorum eis alias debitorum, per eorum parentes fraudari, aut privari non possint, neque debeant; sed eis integrè, etiam si contra voluntatem parentum suorum ad Fidem ipsam conversi fuerint, etiam eorum parentibus viventibus, debeantur.

§. 4. Et si bona ipsa ex usura, aut illicito quælitu fuerint acquisita, & notæ sint personæ, quibus eorum fuerit de jure faciendâ restitutio (quia non dimittitur peccatum, nisi restituatur malè ablatum) illa eisdem personis omnino restituantur; personis verò non extantibus prædictis, quia bona ipsa essent per manus Ecclesiæ in pios usus convertenda, bona hujusmodi eisdem Judæis, & aliis Infidelibus, in favorem suscepti Baptismatis, tanquam in pium usum liberè concedimus, eaque apud ipsos sic conversos Judæos, & alios Infideles, remanere decernimus. Interdicentes sub divini anathematis pœnâ, quibusvis tam Ecclesiasticis, quàm secularibus personis, ne ullam super bonis hujusmodi quovis quæsito colore molestiam inferant, aut inferri patiantur; sed magnum se fecisse lucrum existiment, dum tales Christo lucrati fuerint.

§. 5. Et quoniam, ut scriptum est, qui habuerit substantiam mundi hujus, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauerit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in ipso? si ipsi conversionis tempore inopes, aut indigentes fuerint, omnes tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares, per viscera misericordiæ Dei nostri exhortamur, ut ipsis Conversis manus porrigant adiutrices: ipsi quoque Diocesani non solum Christianos ad subveniendum ipsis exhortentur, sed etiam tam de redditibus Ecclesiarum, prout poterunt, quàm de his, quæ ad pauperum usum per ipsos convertendos devolvuntur, hujusmodi Neophytos sustentare non negligant, ipsosque à detractio-

Ob id Summi Pontifices plura privilegia in Neophytos contulerunt.

Tenor Constitutionis factæ Pauli III.

Retentionem bonorum concedit Infidelibus, ac Judæis conversis, filiisque familias legitimam.

Bona illicitè acquisita personis, quæ notæ sunt restitui debent: aliis applicentur ipsis Conversis.

Hortatur Christi Fideles, ut Neophytis opem ferant.